32004L0044

L 113/17 *ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÉ UNIE* 20.4.2004

SMĚRNICE KOMISE 2004/44/ES

ze dne 13. dubna 2004,

kterou se mění směrnice 2002/69/ES, kterou se stanoví metody odběru vzorků a metody analýzy pro úřední kontrolu dioxinů a stanovení PCB s dioxinovým efektem v potravinách

(Text s významem pro EHP)

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,

s ohledem na směrnici Rady 85/591/EHS ze dne 20. prosince 1985 o zavedení metod Společenství pro odběr vzorků a analýzu pro sledování potravin určených k lidské spotřebě [1], a zejména na článek 1 a 4 uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Směrnice Komise 2002/69/ES ze dne 30. července 2002, kterou se stanoví metody odběru vzorků a metody analýzy pro úřední kontrolu dioxinů a stanovení PCB s dioxinovým efektem v potravinách [2], zavádí zvláštní ustanovení týkající se postupu odběru vzorků a analytických metod pro provádění úřední kontroly.

(2) Je třeba upřesnit způsob odběru vzorků u velmi velkých ryb, aby byl zajištěn harmonizovaný přístup v celém Společenství.

(3) Je nanejvýš důležité, aby byly výsledky analýzy uváděny a interpretovány jednotným způsobem s cílem zajistit harmonizované postupy prosazování předpisů v celé Unii.

(4) Směrnice 2002/69/ES by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.

(5) Opatření této směrnice jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro potravinový řetězec a zdraví zvířat,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Příloha I směrnice 2002/69/ES se mění v souladu s přílohou I této směrnice.

Příloha II směrnice 2002/69/ES se mění v souladu s přílohou II této směrnice.

Článek 2

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 12 měsíců od vstupu této směrnice v platnost. Neprodleně sdělí Komisi znění těchto předpisů a srovnávací tabulku mezi jejich ustanoveními a ustanoveními této směrnice.

Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 3

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 4

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne 13. dubna 2004.

Za Komisi

David BYRNE

člen Komise

---

[1] Úř. věst. L 372, 31.12.1985, s. 50. Směrnice ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1).

[2] Úř. věst. L 209, 6.8.2002, s. 5.

PŘÍLOHA I

Příloha I směrnice 2002/69/ES se mění takto:

1) V bodě 4 „Plány odběru vzorků“ se za tabulku 2 vkládá nový bod, který zní:

„4.1. *Zvláštní ustanovení pro odběr vzorků z šarží sestávajících z celých ryb*

Počet dílčích vzorků, které mají být odebrány z šarže, je stanoven v tabulce 1. Hmotnost souhrnného vzorku, který vznikne sdružením všech dílčích vzorků, musí být alespoň 1 kg (viz bod 3.5).

— Pokud vzorkovaná šarže obsahuje malé ryby (jednotlivé ryby o hmotnosti < 1 kg), odebere se jako dílčí vzorek celá ryba, která tvoří souhrnný vzorek. Pokud je hmotnost takto vytvořeného souhrnného vzorku větší než 3 kg, může dílčí vzorek sestávat ze středních částí ryby tvořící souhrnný vzorek, z nichž každá má hmotnost alespoň 100 g. Celá část, na niž se vztahuje maximální limit, se použije k homogenizaci vzorku.

— Pokud vzorkovaná šarže obsahuje větší ryby (jednotlivé ryby o hmotnosti větší než 1 kg), je dílčím vzorkem střední část ryby. Každý dílčí vzorek má hmotnost alespoň 100 g. Pokud tvoří vzorkovanou šarži velmi velká ryba (např. o hmotnosti > 6 kg) a odebrání kusu ze střední části by způsobilo významnou hospodářskou škodu, považuje se za dostatečné odebrání alespoň tří vzorků o alespoň 350 gramech, bez ohledu na velikost šarže.“

2) Bod 5 „Dodržení maximálních limitů v šarži nebo v části šarže“ se nahrazuje tímto:

„5. **Dodržení maximálních limitů v šarži nebo v části šarže**

Šarže se přijme, pokud analytický výsledek jedné analýzy nepřekračuje příslušný maximální limit stanovený v nařízení (ES) č. 466/2001 při současném zohlednění nejistoty měření.

Šarže nevyhovuje maximálnímu limitu stanovenému v nařízení (ES) č. 466/2001, pokud analytický výsledek potvrzený opakovanou analýzou a vypočtený jako průměr alespoň dvou samostatných stanovení takřka nepochybně překračuje maximální limit při současném zohlednění nejistoty měření.

Nejistotu měření lze zohlednit jedním z těchto způsobů:

— vypočtením rozšířené nejistoty při použití faktoru pokrytí 2, který odpovídá intervalu spolehlivosti přibližně 95 %,

— stanovením rozhodovací meze (CCα) podle ustanovení rozhodnutí Komise 2002/657/ES ze dne 12. srpna 2002 kterým se provádí směrnice Rady 96/23/ES, pokud jde o provádění analytických metod a interpretaci výsledků (*) (bod 3.1.2.5 přílohy – případ látek, pro něž jsou stanoveny nejvyšší přípustné hodnoty).

Uvedená pravidla interpretace se použijí na analytické výsledky získané u vzorků pro úřední kontrolu. V případě analýzy za účelem obhajoby nebo v případě rozhodčího zkoušení se použijí vnitrostátní předpisy.

(*) Úř. věst. L 221, 17.8.2002, s. 8. Rozhodnutí naposledy pozměněné rozhodnutím 2004/25/ES (Úř. věst. L 6, 10.1.2004, s. 38).“

PŘÍLOHA II

Příloha II směrnice 2002/69/ES se mění takto:

V bodě 2 „Základní informace“ se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Pouze pro účely této směrnice je přijatou specifickou mezí stanovitelnosti jednotlivého kongeneru koncentrace analytu v extraktu vzorku, který u měřicího přístroje dává pro dva různé ionty, které mají být sledovány, odezvu s poměrem signál/šum (S/N) 3:1 pro nejméně citlivý signál a splňuje základní požadavky, např. retenční čas, poměr izotopů podle metody stanovení popsané v metodě EPA 1613, revize B.“